

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 oktober 2018 met nummer RvVb/A/1819/0130
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0507/A

Verzoekende partijen	1. de heer Johan NAERT 2. mevrouw Linda VANDAELE 3. de heer Danny DEROO vertegenwoordigd door advocaat Steve RONSE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement Ruimte Vlaanderen, afdeling West-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat 7
Tussenkommende partij	de provincie WEST-VLAANDEREN , vertegenwoordigd door de deputatie vertegenwoordigd door advocaat Jo GOETHALS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8800 Roeselare, Kwadestraat 151 B/41

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 maart 2017 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Departement Ruimte Vlaanderen, afdeling West-Vlaanderen van 26 januari 2017.

Met een aangetekende brief van 2 oktober 2017 vorderen de verzoekende partijen de schorsing van de tenuitvoerlegging van diezelfde beslissing.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager, Mobiliteit en Wegeninfrastructuur Provincie West-Vlaanderen, een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een domeinparking, opslagzone en dreef op de percelen gelegen te 8500 Wevelgem, Hemelhofweg z.n., met als kadastrale omschrijving Wevelgem, 3de afdeling, sectie D, nrs. 200P, 211L, 214B, 221, 241C, 243E en 245A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Bij arrest nr. RvVb/S/1718/0619 van 6 maart 2018 werd de schorsing bevolen van de bestreden beslissing.

De verwerende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 september 2018.

Advocaat Deborah SMETS voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Clive ROMMELAERE *loco* advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Jo GOETHALS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 31 mei 2016 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van een domeinparking, opslagzone en dreef ” op de percelen gelegen te 8500 Wevelgem, Hemelhofweg z.n..

Het betreft de aanleg van een parking voor 70 auto's, waaronder 4 plaatsen voor andersvaliden, bij het provinciedomein Bergelen te Wevelgem (Gullegem). Aan de inrit wordt een strook steenslaggazon voorzien waarop nog een tiental extra wagens kunnen worden gestald. De parking wordt aangelegd in waterdoorlatende materialen (grasbetontegels) en voorzien van verlichting. De rijwegen worden aangelegd in asfaltverharding. Er wordt een nieuwe toegangsweg naar de parking voorzien en de Hemelhofweg tussen de parking en de hoeve wordt heraangelegd. Ook wordt een opslagzone voorzien voor de Groendienst in cementbetonverharding, volledig omheind en afsluitbaar, en uitgerust met sleufsilo's en een carport. De toegangscontrole naar de hoeve wordt geregeld door middel van een slagboom en het geheel wordt voorzien van de nodige groenaanleg.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Kortrijk', vastgesteld met koninklijk besluit van 4 november 1977 in agrarisch gebied, parkgebied en in recreatieve parkgebieden.

De percelen liggen tevens binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Regionaal Gebied Kortrijk', goedgekeurd op 20 januari 2006, in een zone voor randstedelijk groengebied met overdruk natuurverwevingsgebied.

De percelen zijn gelegen in een zone die aangeduid wordt als IVON-gebied 'Natuurverwevingsgebied: Bergelen'

De dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen adviseert op 28 september 2018 voorwaardelijk gunstig. In het advies stelt de dienst onder meer dat een detail van de keerwand en

knijpopening van de overloop niet terug te vinden is in het dossier en dat bijkomende informatie vereist is om te kunnen beoordelen of het project aan de nodige infiltratie- en buffercapaciteit voldoet.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 september 2016 tot en met 25 oktober 2016, dient de eerste verzoekende partij een bezwaarschrift in, waarin ze onder meer stelt dat de plannen geen gegevens bevatten met betrekking tot de hoogte en materialen van de “slieten”, de hoogte en materialen van de carports en de materialen van de verharde strook het dichtst bij hun toegangsweg.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 17 oktober 2016 als volgt:

“ ...

Beschermingsstatus

Het perceel is gelegen in een zone die aangeduid werd als IVON-gebied 'Natuurverwevingsgebied: Bergelen'

Biologische waarderingskaart

Biologisch minder waardevol, biologisch waardevol en een complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen.

Rechtsgrond

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving:

Artikel 26 bis §2 van het natuurdecreet (in kader van de verscherpte natuurtoets)

Artikel 1, 9° besluit van Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

Bespreking verscherpte natuurtoets

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal veroorzaken.

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

Er wordt voorzien in de aanleg van een domeinparking voor het provinciaal domein Bergelen. Momenteel is er overlast voor de buurtbewoners doordat bezoekers parkeren t.h.v. de woningen. Door de aanleg van de parking zou dit probleem opgelost zijn. Het huidige gebruik van het perceel is akkerland. Er wordt ook nog een opslagzone voorzien voor de groendienst. De rest van het perceel wordt beplant met bosgoed.

De parking en de opslagzone worden voorzien aan de noordzijde van het perceel. Op die manier dienen de wagens eerst door het beplante gedeelte te rijden via een dreef (van meer dan 150m) om op de parking uit te komen. De parking inplannen in het noordelijk stuk van het perceel versnipperd het groengebied (bestemming). Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt dat het beter is de parking dicht bij de weg Bergelen te voorzien en het bosgoed aan de noordzijde aan te planten. Zo zal de groene bestemming minder versnipperd worden. Bovendien sluit het nieuwe bosje dan aan bij het bestaande bos, wat in een waardevollere situatie resulteert.

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:

- *Parking en opslagzone voorzien aan de kant van de weg en het bos aanplanten op de noordzijde van het perceel.*

Wij raden de Vergunningverlenende overheid aan om de vergunning slechts toe te kennen mits naleving van deze voorwaarden:

...”

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 16 november 2016 gunstig. Het bezwaarschrift van de eerste verzoekende partij wordt als volgt beoordeeld:

“ ...

Het bezwaarschrift handelt enerzijds over het ontbreken van onderstaande punten op het plan:

hoogte en materialen van de 'slieten'
hoogte en materialen van de carport
materialen van de verharde strook het dichtst bij de toegangsweg van de
bezwaarindiener.

Behandeling van dit deel van het bezwaar:

Dit is eerder een opmerking dan een bezwaar.

Er werd contact opgenomen met de ontwerper en de verantwoordelijke binnen de provincie.

De hoogte van de silosleuven is 1,2 m, ze zijn gebouwd met betonstenen.

De carport heeft een hoogte van 4 m, materiaal is hout of metaal.

De verharde strook in de opslagzone wordt aangelegd in cementbetonverharding, zoals weergegeven in de beschrijving. Naast deze weg is een zone van 5 m met grindverharding.

De materialen zijn bij deze bekend, dit deel van het bezwaar is behandeld en wordt ongegrond geacht.

En anderzijds over het feit dat het plan niet strookt met de gemaakte mondelinge afspraken:

- De provincie zou hoogstammige bomen planten langs hun zijde van de toegangsweg van de bezwaarindiener. De bezwaarindiener zou dezelfde bomen langs zijn zijde aanplanten zodat op die manier een dreef ontstaat. Het planten van het bos tot tegen de toegangsweg zal in de toekomst problemen geven.

- Het technisch gedeelte zou op minstens 30 m komen van de eigendom van de bezwaarindiener. Nu is dat op 2 m.

De bezwaarindiener kan hiermee niet akkoord gaan

Behandeling van dit deel van het bezwaar:

Uit contactopname met de bevoegde diensten blijkt dat er geen overeenkomst tussen bezwaarindiener en aanvrager is.

De voormelde bomen die een dreef zouden vormen, maken geen deel uit van de aanvraag, de zone rond de inrichting wordt aangelegd met bosgoed.

De locatie van de opslagzone werd aangepast na overleg met de buurt. De afstand is niet de vermelde 2 m, deze is op de kortste afstand tot het perceel van de bezwaarindiener 8 m, tot zijn woning ongeveer 23 m.

De technische inrichting (de silosleuven) heeft een hoogte van 1,2 m en is ingekapseld in een groenmassief van inheemse struiken met een hoogte van 2 tot 5 m.

Dit deel van het bezwaar is ongegrond.

...

De verwerende partij verleent op 26 januari 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project veroorzaakt een significant effect op het watersysteem. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder, Provincie West Vlaanderen Dienst Waterlopen. Het advies luidt:

Beschrijving van de vergunningsaanvraag:

Voorliggende aanvraag omvat de realisatie van een domeinparking (rijweg in asfaltverharding, parkeerplaatsen in grasbetontegels), zone voor opslag (rijweg in cementbetonverharding, zone in steenslagverharding) en een dreef in de Hemelhofweg (in asfaltverharding met uitwijkstroken in grasbetontegels).

Het hemelwater dat op de niet-waterdoorlatende delen van de nieuwe verharding (2.260 m² + 900 m²) terecht komt, wordt afgevoerd naar de langsracht naast de parking. Door middel van een keerwand met knijpopening en overstort (peil 19,60 mTAW) zal deze dienst doen als buffer (142,50 m³+ 23,26 m³ in de natuurlijke afwateringsgreppel), net als de nieuw aan te leggen RWA riolering (19,69 m³ buffervolume).

De straatkolken worden aangesloten op de nieuw aan te leggen RWA-riolering.

Met de zones die in waterdoorlatende materialen uitgevoerd worden, is bij de berekening van de nodige buffering, geen rekening gehouden, gezien het hemelwater dat erop valt op natuurlijke wijze kan infiltreren. Ter hoogte van de bestaande gracht wordt een houten bruggetje voorzien. In de projectzone wordt op een aantal plaatsen groen aangeplant.

Gegevens en bemerkingen:

Met betrekking tot de watertoets

1. Het project paalt rechtstreeks aan een zijtak van de Heulebeek, een waterloop van 2e categorie met nummer WL.28.7.
2. Het project ligt niet in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied maar watert af naar een effectief overstromingsgevoelige zone.
3. Het project ligt in een gebied met een infiltreerbare bodem.
4. Om schadelijke effecten te vermijden en te compenseren zijn, uit het oogpunt van onze terreinkennis met betrekking tot het afwaartse gebied, volgende voorwaarden van toepassing:

Er moet een **infiltratievoorziening** met een bodemoppervlakte van minimaal 400 m²/ha verharde oppervlakte worden voorzien, zoals in de gewestelijke stedenbouwkundige verordening. Deze infiltratievoorziening mag echter niet dieper zijn dan de hoogste grondwatertafelstand (max. 1 m diep) en moet minstens 330 m³/ha verharde oppervlakte kunnen bufferen. Op 10 cm boven de bodem moet een leegloop voorzien worden met vertraagde afvoer van 10 l/sec/ha die (bij voorkeur gravitair) aansluit naar het oppervlaktewater/net/ de waterloop/ de openbare riolering.

Voor het nieuwbouwproject (3.160 m²) wil dit zeggen dat een infiltratievoorziening met een **bodemoppervlakte van 126,4 m²** met een diepte van 1 m en taluds onder 6/4 moet worden voorzien. De infiltratievoorziening moet een bufferende capaciteit hebben van **minstens 104,28 m³**. Op 10 cm boven de bodem moet een leegloop worden voorzien die beantwoordt aan de voorwaarden van een vertraagde afvoer van 10 l/s/ha.

Een detail van de keerwand (en knijpopening) is niet in het dossier terug te vinden. Bijkomende informatie is nodig, teneinde te kunnen beoordelen of voorgesteld project aan de nodige infiltratie- buffercapaciteit voldoet.

5. In de berekening van het nodige effectief bufferend volume werd de bijkomende waterdoorlatende verharding niet meegerekend, gezien het hemelwater dat erop terecht komt op eigen terrein kan infiltreren. Wel wenst de Provinciale Dienst Waterlopen erop te wijzen dat de bestaande afwatering van de omliggende percelen gegarandeerd dient te blijven. Afvloeien van hemelwater naar aanpalende zones voor infiltratie/buffering mag enkel op de eigen terreinen plaats vinden. Het kan niet de bedoeling zijn buurpercelen wateroverlast te bezorgen.

Met betrekking tot de waterloop

Volgens art. 17 van de wet op de 'Onbevaarbare Waterlopen', daterend van 28 december 1967, zijn de aangelanden, gebruikers en eigenaars van kunstwerken, verplicht doorgang te verlenen, de nodige materialen, gereedschap en werktuigen voor de uitvoering van werken te laten plaatsen, en ook producten die voortkomen van de ruimingswerken binnen een 5-meterstrook vanaf de oever te aanvaarden.

Ook in art. 6 van het decreet van Het Vlaamse Parlement van 19 juli 2013 tot wijziging van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het 'integraal waterbeleid' worden de onderhoudsstrook en de rechten en plichten van de aangelanden naast de waterloop uitgebreid beschreven.

/ Vrije strook 5 m

Langs de waterloop dient in alle omstandigheden vanaf de oeverrand (open profiel) of vanaf de rand van de overwelling (gesloten profiel) steeds een vijf meter brede strook volledig vrij te blijven van elke bebouwing en aanplantingen (rekening houdend met de te verwachten volume van de aanplantingen) zodat de toegang tot de waterloop onder meer voor personen en materieel bij uitvoering van werken aan deze waterloop altijd is verzekerd.

Ook opslag of tijdelijke opslag mag niet in de 5m-strook (indien van toepassing).

/ Afrasteringen

De afrasteringen in de langsrichting van de beek dienen geplaatst op

- ofwel 1 m. landinwaarts vanaf de taludinsteek van de waterloop maximaal 1,50 m. hoog

- ofwel 5 m. landinwaarts vanaf de taludinsteek van de waterloop

Bij afrasteringen in de dwarsrichting ten opzichte van de waterloop dienen de nodige voorzieningen getroffen om een vrije doorgang binnen de 5 m. strook mogelijk te maken door middel van een opening of een poort met een minimum breedte van 4 m.

/ Onderhoudslast

De bestaande erfdienstbaarheid met betrekking tot de onderhoudslast van de waterloop blijft behouden.

De provincie kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor eventuele schade aan de verharding aangelegd binnen de 5m-strook t.g.v. onderhoudswerken aan de waterloop.

De provincie kan niet instaan voor de kosten voor het verwijderen van maai- en ruimingsspecie die normaal binnen de 5m-strook mag worden gedeponneerd.

/ Grondbewerkingen

Het bewerken van de grond gelegen langs een ingeschreven waterloop mag slechts vanop een afstand van 1 m vanaf de taludinsteek van de waterloop.

/ (Her)aanplanting

Bij (her)aanplantingen langs de betrokken waterloop dienen de bomen, omwille van het mechanisch onderhoud van de waterloop, min. 10 meter van elkaar te staan, geplant op 1 m landinwaarts vanaf de taludinsteek van de waterloop. De bestaande bomen mogen niet ontworteld worden om schade aan het talud te voorkomen.

/ Ophogingen

Ophogingen binnen de 5 m-onderhoudsstrook van de waterloop worden niet toegelaten. Teneinde onderhoudswerken aan de waterloop uit te voeren dient de onderhoudsstrook vanaf de huidige taludinsteek een vlak verloop (horizontaal) te hebben en dit over de volledige breedte van deze 5 m-onderhoudsstrook.

De 5m-erfdienstbaarheidszone wordt gerekend vanaf de HUIDIGE taludinsteek. Er moet vertrokken worden vanuit de bestaande situatie.

/ Op het inplantingsplan ontworpen toestand is te zien hoe **de landschappelijke inkleding** van het project er zal uitzien. Daaruit blijkt dat de groenbuffer **-bosaanplant en boom-** (gedeeltelijk) **binnen de 5m-erfdienstbaarheidszone van de waterloop WL.28.7.**, waterloop van 2e categorie, wordt voorzien.

/Dit is volledig in strijd met art. 17 van de wet op de 'Onbevaarbare Waterlopen' en art. 6 van het decreet van Het Vlaams Parlement van 19 juli 2013 tot wijziging van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het "integraal waterbeleid" en dus **ontoelaatbaar. De 5 m erfdienstbaarheidszone langs de waterloop dient volledig vrij te blijven van nieuwe aanplanting.**

/Bovendien heeft de waterbeheerder het recht van doorgang voor de onderhouds- en ruimingswerken aan weezaden van de waterloop.

I Dit heeft tot gevolg dat **de afwateringsgracht (met knijpconstructie)** zoals nu ingetekend deze doorgang belemmert (is niet verrijdbaar). Dit kan niet.

/ De (voet van) de houten brug mag geenszins de 5m-erfdienstbaarheidszone van de waterloop hinderen. Momenteel is dit wel zo.

I De 5m-erfdienstbaarheidszone moet worden **gerekend vanaf de HUIDIGE taludinsteek.**

Met betrekking tot de machtiging

Op het plan bestaande toestand staat aangegeven dat de bestaande gracht (d.i. de geklasseerde waterloop WL.28.3.) geherprofileerd zal worden. Bovendien wordt vermeld dat ter hoogte van de waterloop WL.28.3. **een uitloop (onbekende diameter) van de nieuw aan te leggen buffergracht** zal worden voorzien. Voor deze werken zijn onderstaande **voorwaarden** van toepassing:

1. Ter hoogte van lozingen en overstorten wordt in de waterloop over minstens 20 m (10 m stroomopwaarts en 10 m stroomafwaarts) een bodem- en een taludversterking gebouwd.

De bodemversterking wordt uitgevoerd met een schraal betonfundering (250 kg cement/m³) op 20 cm dikte. De bodemversterking mag eveneens uitgevoerd worden met drainerende betonstenen (met minstens 15 % draineeropeningen, minimum dikte = 12 cm). De taludversterking zal bestaan uit riettegels (met minstens 30 % draineeropeningen en een minimum dikte = 15 cm voor ongewapende elementen en een minimum dikte = 10 cm voor gewapende elementen), gefundeerd door minstens 15 cm zandcement (minimum 170 kg cement/m³ zand en 40 kg/cm²¹ na 7 dagen). Het mag niet de bedoeling zijn de taludversterking door te trekken tot aan het maaiveld maar deze te beperken tot maximaal 2/3 van de taludhoogte (in functie van de handelsmaten van de riettegels). Het bodempeil dient uitgevoerd, rekening houdend met de vaste bodempeilen, zodat de uitgevoerde versterking niet de minste hinder vormt bij de waterafvoer. Voor de dwarsprofielen dient minimum het bestaande dwarsprofiel gerespecteerd.

2. Bij het herprofilen van waterlopen en/of het uitgraven van nieuwe waterlopen dient er rekening gehouden te worden met de specifieke voorwaarden opgelegd door de Dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen.

3. De open sectie van de waterloop en de dagopeningen van kunstwerken dienen vrij te blijven van constructies of hindernissen van welke aard dan ook. In dit kader is het wenselijk de uitloop van de buffervoorziening in het talud van de waterloop in te werken.

4. De nodige voorzieningen dienen getroffen om het machinaal onderhoud van de waterloop mogelijk te maken zonder bijkomende maatregelen te moeten treffen i.v.m. het voorkomen van beschadigingen aan de constructie en toebehoren (onderzoekschouwen, kasten, cabines, afsluitingen, enz...). De wettelijke onderhoudsstrook heeft een breedte van 5 meter langs weerszijden van de waterloop.

5. Gedurende de uitvoering van de werken dient de aanvrager de nodige voorzieningen te treffen voor het verzekeren van de waterafvoer.
6. Bij aanvang en einde van de werken moet de Provinciale Dienst Waterlopen worden verwittigd.
7. Alle kosten die uit de verwezenlijking van de aanleg van de constructie kunnen voortspruiten zijn ten laste van de opdrachtgever, die ten opzichte van derde personen en bevoegde overheden verantwoordelijk zal blijven voor alle schade of nadeel, die het realiseren van de constructie met zich meebrengt, zelfs in het geval van voorgeschreven of van ambtswege uitgevoerde maatregelen.

Advies Dienst Waterlopen met betrekking tot de watertoets en de waterlopen:

Het advies van onze dienst voor voorliggende vergunningsaanvraag is **VOORWAARDELIJK GUNSTIG**. Er dient rekening gehouden te worden met volgende voorwaarden:

- Om schadelijke effecten te vermijden en te compenseren zijn, uit het oogpunt van onze terreinkennis met betrekking tot het afwaartse gebied, volgende voorwaarden van toepassing:

- Voor voorliggend project moet een infiltratievoorziening met een bodemoppervlakte van 126,4 m² met een diepte van 1 m en taluds onder 6/4 worden voorzien. De infiltratievoorziening moet een bufferende capaciteit hebben van minstens 104,3 m³.
- Op 10 cm boven de bodem van de infiltratie-/buffervoorziening moet een overloop aanwezig zijn die voldoet aan de voorwaarden van vertraagde afvoer nl. een maximum afvoerdebiet van 10 liter/sec/ha. Een detail van de keerwand (en knijpopening) is niet in het dossier terug te vinden. Bijkomende informatie is nodig, teneinde te kunnen beoordelen of voorgesteld project aan de nodige infiltratie-/buffercapaciteit voldoet.

- De infiltratie-/buffervoorziening moet een open volume zijn.

- De bestaande afwatering van de omliggende percelen gegarandeerd dient te blijven.

Afvloei van hemelwater naar aanpalende zones voor infiltratie/buffering mag enkel op de eigen terreinen plaats vinden. Het kan niet de bedoeling zijn buurpercelen wateroverlast te bezorgen.

Volgens **art. 17 van de wet op de 'Onbevaarbare Waterlopen'**, daterend van 28 december 1967, zijn de aangelanden, gebruikers en eigenaars van kunstwerken, verplicht doorgang te verlenen, de nodige materialen, gereedschap en werktuigen voor de uitvoering van werken te laten plaatsen, en ook producten die voortkomen van de ruimingswerken binnen een 5-meterstrook vanaf de oever te aanvaarden.

De realisatie van de infiltratie-/buffervoorziening dient buiten de 5 m erfdiensbaarheidszone van de waterloop te gebeuren. Ook bij de groenaanplant dient bovenstaande regelgeving te worden gerespecteerd.

Voorwaarden Dienst Waterlopen m.b.t. de machtiging:

Het advies van onze dienst is **VOORWAARDELIJK GUNSTIG**. Voorliggend project voorziet in de realisatie van een uitstroom van het infiltratie-/bufferbekken in de waterloop. Hierbij dient rekening te worden gehouden met:

De algemene technische voorwaarden zoals hierboven vermeld; in het bijzonder dient er op gelet dat:

- rekening houdend met atv 3 en 4 **de voorziene lozingsconstructie in het talud** van de waterloop wordt ingewerkt;

- er ter hoogte van de lozingsconstructie **voldoende versterking (van het juiste type)** wordt gerealiseerd, d.i. over minstens 20 m (10 m stroomopwaarts en 10 m stroomafwaarts het lozingspunt);

Bij aanvang en einde van de werken moet de Provinciale Dienst Waterlopen worden verwittigd.

Mer-screening

De aanvraag valt niet onder een activiteit die werd opgenomen in bijlage I, II of III van het Project-m.e.r.-besluit. Gezien de aard en de schaal van de aanvraag kan in alle redelijkheid aangenomen worden dat het aangevraagde geen aanzienlijk negatieve effecten op het milieu zal teweegbrengen.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de relevante criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

Momenteel parkeren de bezoekers van het provinciedomein langs de Hemelhofweg wat op piekmomenten zorgt voor overlast voor de omwonenden. Deze voertuigen zullen in de toekomst via de nieuw aan te leggen dreef (evenwijdig aan de Hemelhofweg) naar de nieuwe parking rijden waardoor de Hemelhofweg enkel nog voor bewoners toegankelijk zal zijn. De parking biedt plaats aan een 72-tal voertuigen, waarvan vier ruimere plaatsen voorzien worden voor minder-validen. Vanop de parking vertrekt een wandelpad in

platines dat aansluit op het bestaande wandelpad dat toegang geeft tot het provinciedomein. De parking wordt omgeven door laagblijvende haagbeplanting wat ervoor zorgt dat de voertuigen minder zichtbaar zijn vanuit de Hemelhofweg en de nieuwe dreef, maar er wel voldoende inkijk is ten behoeve van sociale controle. De parking is niet toegankelijk voor kampeerwagens, bij de inrit wordt een hoogtebegrenzer voorzien.

De dreef wordt in het midden voorzien van een kasseistrook, wat zorgt voor een verkeersremmend effect. Fietzers rijden over de asfaltverharding en ondervinden geen hinder van de kasseien.

Net voorbij de toegang tot de parking wordt in de dreef een slagboom geplaatst. Deze zorgt ervoor dat enkel het personeel van de hoeve, de provinciale groendienst, de bewoners en bezoekers van huisnummer 23 en brandweer / ziekenwagens toegang hebben tot dit gedeelte van de Hemelhofweg. De slagboom zal eveneens geopend kunnen worden vanuit de hoeve, zodat mindervaliden die de hoeve willen bereiken, zich kunnen aanmelden via de intercom en ook op de parking bij de hoeve kunnen parkeren.

De opslagzone die naast de parking voorzien wordt, wordt volledig omgeven door beplanting, enkel de toegangspoort zal zichtbaar zijn vanop de parking. Er wordt een carport voorzien van 9m op 9,5m die eveneens ingewerkt wordt in het groen. De volledige opslagzone wordt afgesloten door middel van een draadafsluiting van 2m hoog en een manueel te bedienen schuifpoort van 8m breed. De rijweg en de verharding onder de carport en de sleufsilo's worden aangelegd in cementbeton, de overige opslagruimte wordt voorzien in steenslagverharding. Zowel de parking als de opslagzone wateren af in het nieuwe rioleringsstelsel, dat op zijn beurt afwatert naar de nieuwe langsracht tussen de parking en de dreef. Deze gracht dient, net als het rioleringsstelsel, als buffer voor het hemelwater en sluit aan op de bestaande gracht ten noorden van de parking. Door middel van een keerwand met knijpopening en overstort wordt het water in de buffergracht vertraagd afgevoerd. De natuurlijke afwateringsgreppels langsheen de dreef sluiten eveneens aan op deze buffergracht.

De aansluiting van de dreef op Bergelen wordt opgeschoven zodat er een betere zichtbaarheid op het kruispunt ontstaat. Tussen de nieuwe rijweg en de hoekwoning worden betonstraatstenen voorzien.

Een verkeersbord op de splitsing tussen de Hemelhofweg en de dreef dient duidelijk te maken dat de Hemelhofweg een doodlopende straat is. Door middel van de anti-parkeerpaaltjes op de grens tussen huisnummers 21 en 23 zal de Hemelhofweg afgesloten worden voor doorgaand verkeer en kunnen enkel fietsers en voetgangers de doorsteek maken.

Natuur en Bos stelt als voorwaarde: Parking en opslagzone voorzien aan de kant van de weg en het bos aanplanten op de noordzijde van het perceel. Hierdoor zou het groen minder versnipperd worden.

De inplanting parking in voorliggende aanvraag is net gekoppeld met de bestaande bebouwing en in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve, waarvoor deze parking aangelegd wordt. Het zou niet logisch zijn om deze parkeerplaatsen nog verder van deze hoeve te verplaatsen.

De parkeerplaatsen voor mensen met een beperking worden voorzien in de bestaande parking in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve.

Gezien de werken ten behoeve van het domein Bergelen uitgevoerd worden, gelet dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het vigerende GRUP, gelet er voldaan is aan de gewestelijke verordening toegankelijkheid, gelet op de ruimtelijke impact op de omgeving aanvaardbaar is, gezien de aanvraag voorzien wordt van een groene inkleding, overwegende het resultaat van het openbaar onderzoek en de evaluatie ervan, overwegend het gunstig advies, eventueel met opgelegde voorwaarden, van zowel Onroerend Erfgoed (in het kader van het beheer van het archeologisch patrimonium), Agentschap voor Natuur en Bos, Provincie West Vlaanderen dienst Waterlopen, Astrid veiligheidscommissie als het college van burgemeester en schepenen van WEVELGEM kunnen we stellen dat deze werken ruimtelijk en planologisch aanvaardbaar zijn.

ALGEMENE CONCLUSIE

De vergunning kan verleend worden

...

In de vergunning worden de volgende voorwaarden opgelegd:

“ ...

-De vondstmeldingsplicht zoals vermeld in artikel 8 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 (en latere wijzigingen) moet gerespecteerd worden.

-In overleg treden met de Provincie West Vlaanderen Dienst Waterwegen en hun voorwaarden na te leven, zie Watertoets.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 3 juni 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 25 juli 2017 toe in de debatten over de vordering tot vernietiging.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingediend. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJEN

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

Eerste verzoekende partij woont immers op vandaag op een locatie die volledig in het groen gelegen is en waarbij hij geen omwonenden en zodus geen hinderelementen rond zich heeft. (afbeelding)

...

De complete rust en stilte die eerste verzoekende partij op vandaag ervaart, zal ten gevolge van de realisatie van het voorgenomen project geheel komen te verdwijnen.

Niet alleen wordt er vlak naast de woning van verzoekende partij een parking voor maar liefst 72 wagens aangelegd, maar wordt aan de zijde van de woning van eerste verzoekende partij een opslagzone en een carport voorzien.

Niet alleen zal de visuele hinder voor eerste verzoekende partij enorm zijn, maar zal hij tevens geconfronteerd worden met enorme geluidshinder en verstoring door lichtinval:

- thans is de woning van eerste verzoekende partij volledig omgeven door het groen. Na de realisatie van het voorgenomen project zal de eerste verzoekende partij moeten uitkijken op een parking, op carports en op silosleuven. De immense visuele impact van dit project staat ontegensprekelijk vast. De inkleding in het groen zal deze visuele impact ook niet kunnen tegenhouden, daar het contrast met de huidige toestand dermate groot is.*
- de silosleuven zullen moeten gevuld worden. Hiervoor zullen vrachtwagens en zwaar rollend materieel gebruikt worden. Aangezien het domein op vandaag zeer druk bezocht is - dit is immers de reden van het voorzien van de parking — zal het vullen van de silo's na de bezoeken moeten gebeuren. De enige persoon die hiervan geluidshinder zal ervaren, daar waar hij op vandaag volledige rust heeft, is verzoekende partij.*

- ook zal verzoekende partij geconfronteerd worden met niet-natuurlijke lichtinval van de verlichting op de parking. Ook dit zal een bijkomende hinder zijn die op vandaag niet gekend is.

De desbetreffende hinderaspecten overstijgen de grenzen van het aanvaardbare en dit gelet op de ligging van de woning van verzoekende partij. Verzoekende partij is op de desbetreffende locatie komen wonen teneinde volledige rust en volledig genot van het groen te kunnen ervaren. Zoals uit bovenstaande foto blijkt, is de woning van verzoekende partij volledig geïsoleerd van de andere woningen in de omgeving. De straat naar zijn woning wordt ook enkel door hemzelf gebruikt. Na de realisatie van het voorgenomen project zal er plots een parking voor 72 wagens in zijn tuin gelegen zijn.

Eerste verzoekende partij heeft ontegensprekelijk belang bij huidig verzoek tot nietigverklaring.

Maar ook het belang van tweede en derde verzoekende partijen kan niet in twijfel getrokken worden. Ook zij kijken op vandaag uit op een onaangetast groengebied. Zowel aan de voor-, als de achterzijde van hun woning kijken zij uit op groengebied en worden zij niet omgeven door enige bebouwing.

Door thans een parking te voorzien langs de noordzijde van het perceel zullen zij plots geconfronteerd worden met een asfaltverhardingen, een carport en silosleuven. Van een onaangetast uitzicht is dan hoegenaamd geen sprake meer. De in de aanvraag voorziene groenaanplantingen kunnen deze onaanvaardbare aantasting niet compenseren. Indien de voorwaarde van het Agentschap Natuur en Bos nageleefd werd, zou dit voor de tweede en derde verzoekende partijen een immense impact naar visuele hinder hebben.”

De tussenkomende partij werpt op:

“ ...

De verzoekende partijen bestaan uit een groep van drie personen waar de eerste verzoekende partij woont aan Bergelen 56, en de twee andere verzoekende partijen aan de Hemelhofweg.

Wat de eerste verzoekende partij betreft kan worden aangenomen dat de werken ingevolge de verleende vergunning een theoretisch rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en /of nadeel met zich kan meebrengen (nog los van de vraag uiteraard of de vordering gegrond is, quod non).

Wat de tweede en derde verzoekende partij betreft volstaat men in het verzoekschrift met een alinea waarin in algemene termen wordt gesteld dat het op heden onaangetast uitzicht door de werken zou verdwijnen.

Er moet vooreerst worden vastgesteld dat deze verzoekende partijen aan de andere kant van de weg wonen, wat de bewering dat er een onaangetast uitzicht is sowieso al nuanceert. Bovendien wordt niet op een ernstige wijze aangetoond dat er wel degelijk een aantasting van het beweerdelijk onaangetast uitzicht zou zijn.

Waar men dan nog beweert last te zullen hebben van silosleuven (die 1.2 m hoog zullen zijn) is dit volstrekt onwaar, deze zullen immers met zekerheid niet zichtbaar zijn. Er wordt ook niet aangetoond dat de carport überhaupt zichtbaar zou zijn, laat staan dat deze het beweerde ongerepte zicht zou hinderen.

Kortom, de tweede en derde verzoekende partij tonen niet aan dat het bestreden besluit en rechtstreeks, dan wel onrechtstreeks hinder of nadeel zal berokkenen.”

De verzoekende partijen repliceren:

“ ...

Enkel tussenkomende partij betwist het belang van tweede en derde verzoekende partijen. Hun hinder zou immers onvoldoende aannemelijk gemaakt worden.

Het is tweede en derde verzoekende partijen onbegrijpelijk dat aan hun belang getwijfeld wordt. Een loutere vergelijking van de bestaande omgeving met de toekomstige beoogde situatie toont de vrees voor visuele hinder afdoende aan. (afbeelding)

...

De woningen van tweede en derde verzoekende partijen worden getypeerd door de groene en open omgeving. Geen enkele vorm van hinder wordt door hen ervaren.

Anders is dit voor de beoogde situatie, waarbij een wegenis in asfalt aan hun woning zal worden aangelegd en zij zullen uitkijken op een parking met tal van voorzieningen. Dat dit visuele hinder veroorzaakt, wetende hoe de toestand er op vandaag uitziet, is dan ook niet betwistbaar.

Elke vorm van hinder, hoe ernstig of beperkt ook, maakt dat een persoon belang heeft om tussen te komen in een procedure voor uw Raad.

Nat als eerste verzoekende partij, hebben tweede en derde verzoekende partijen belang bij huidige procedure.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat bij de Raad een beroep kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het volstaat dat een verzoeker aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

2.

De verzoekende partijen wonen in de onmiddellijke nabijheid van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

Het belang van de eerste verzoekende partij wordt niet betwist. Er kan ook aangenomen worden dat de uitvoering van de bestreden beslissing een impact kan hebben op haar leefomgeving. Het betoog van de eerste verzoekende partij overtuigt.

De tweede en derde verzoekende partij wonen, zoals de tussenkomende partij zelf stelt, aan de overzijde van de straat. Het aangevraagde betreft onder meer de aanleg van 72 parkeerplaatsen. De tweede en derde verzoekende partij maken aan de hand van een fotoverslag voldoende aannemelijk dat dit een invloed kan hebben op het uitzicht dat zij genieten en hun ruimtelijke belevingswaarde.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.7.26, §4 VCRO en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De eerste verzoekende partij zet in het eerste middel uiteen:

“ ...

Algemeen

Overeenkomstig artikel 4.7.26 §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient elke vergunningsaanvraag die volledig werd verklaard en die onder het toepassingsgebied van voorliggende bepaling valt, te worden onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De substantiële pleegvorm van het openbaar onderzoek wordt miskend wanneer na afloop ervan nog essentiële wijzigingen of aanvullingen aan de aanvraag worden aangebracht die niet aan de formaliteit van het openbaar onderzoek worden onderworpen.

...

Toelichting

Het openbaar onderzoek liep in casu van 26 september tot 25 oktober 2016. In zijn bezwaar in het openbaar onderzoek heeft eerste verzoekende partij opgeworpen dat bepaalde gegevens niet op de plannen werden aangeduid/ niet in het dossier verduidelijkt werden. Het betrof o.a. de hoogte van de carports en de 'slieten'. Deze informatie is essentieel om de vergunbaarheid van de aanvraag te kunnen beoordelen en om de impact ervan op de verzoekende partij te beoordelen.

In de bestreden beslissing wordt het ontbreken van deze informatie uitdrukkelijk erkend, maar wordt het bezwaar ongegrond verklaard omdat de aanvrager na het openbaar onderzoek de vereiste informatie aan de aanvraag zou toegevoegd hebben. concreet betreft het een e-mail van 10 november 2016 met een bijkomende toelichting.

De essentiële aanvullingen werden op 10 november 2016 aan het aanvraagdossier toegevoegd, zijnde 16 dagen na het afsluiten van het openbaar onderzoek. Verzoekende partij is niet in de mogelijkheid geweest om deze informatie in te kijken en hierover een bezwaar te kunnen formuleren.

Het openbaar onderzoek werd ontegensprekelijk miskend.

Daarenboven getuigt het van een vergunningverlenende overheid van weinig zorgvuldig handelen dat een bezwaar ongegrond verklaard wordt omdat na het ogenblik van het indienen van het bezwaar informatie wordt opgevraagd teneinde tegemoet te komen aan het in bezwaar opgeworpen (en daarenboven) gegrond argument.

“ ...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Ten onrechte stellen de verzoekende partijen dat essentiële wijzigingen of aanvullingen aan de aanvraag zouden zijn aangebracht na het sluiten van het openbaar onderzoek.

Het aan het openbaar onderzoek onderworpen aanvraagdossier bevat wel degelijk afdoende informatie opdat de verzoekende partijen de vergunbaarheid van de aanvraag zouden kunnen beoordelen evenals de impact van het aangevraagde. Zowel het document “AANLEG VAN EEN DOMEINPARKING T.B.V. PROVINCIEDOMEIN BERGELEN TE GULLEGEM” (stuk 17) als de beschrijvende nota (stuk 16) verstrekken een gedetailleerde beschrijving van de geplande wegeniswerken en van de integratie van de geplande werken of handelingen in de omgeving. Daarin worden o.a. het materiaalgebruik duidelijk aangegeven (zie stuk 17: “Wegeniswerken”), en wordt verduidelijkt dat de parking wordt omgeven door een laagblijvende haagbeplanting opdat de geparkeerde voertuigen minder zichtbaar zouden zijn vanuit de Hemelhofweg terwijl er voldoende inkijk wordt behouden ten behoeve van sociale controle, terwijl de opslagzone die naast de parking voorzien wordt volledig wordt omgeven door beplanting zodat enkel de toegangspoort zichtbaar zal zijn vanop de parking, en ook de voorziene carport van 9m op 9,5m zal worden ingewerkt in het groen (zie stuk 16: “4. De integratie van de geplande werken of handelingen in de omgeving”). Het diverse materiaalgebruik, en de voorziene bosaanplant die de carport en de opslagzone onttrekken aan het zicht blijkt ook duidelijk uit de legende bij plan 2 inzake de ontworpen toestand (stuk 19, plan 2).

In dat licht kan geenszins worden gesteld dat de beperkte verduidelijkingen die naar aanleiding van het door de eerste verzoekende partij ingediende bezwaar werden verstrekt door de ontwerper en de verantwoordelijke binnen de provincie, een essentiële wijziging of aanvulling van de aanvraag zouden kunnen vormen. Het is overduidelijk dat die verduidelijkingen het voorwerp van de aanvraag helemaal niet hebben gewijzigd, en aan de aanvraag ook geen essentiële aanvullingen aanbrengen die een beslissende invloed zouden kunnen hebben gehad op de beoordeling door de GSA.

Het in openbaar onderzoek gegane dossier van de vergunningsaanvraag, heeft diegenen die bezwaar zouden kunnen hebben tegen het aangevraagde, afdoende de mogelijkheid geboden om die bezwaren kenbaar te maken, en heeft de vergunningverlenende overheid ook de nodige gegevens verschaft zodat deze met kennis van zaken heeft kunnen oordelen. De beperkte verduidelijkingen die werden verstrekt naar aanleiding van het door de eerste verzoekende partij ingediende bezwaar, bevatten slechts een herhaling en verduidelijking van reeds ingediende gegevens en feitelijkheden, en nopen geenszins tot een nieuw openbaar onderzoek.

De verzoekende partijen kunnen evenmin worden gevolgd in hun stelling dat het van weinig zorgvuldig handelen zou getuigen om een bezwaar ongegrond te verklaren door dat te weerleggen aan de hand van verduidelijkingen die pas na het ogenblik van het indienen van het bezwaar werden verstrekt. Er is helemaal geen regelgeving die een aanvrager verbiedt om aanvullende gegevens en informatie ter beschikking te stellen van de vergunningverlenende overheid en dit ter verduidelijking van reeds ingediende stukken en in antwoord of als reactie op een geformuleerd bezwaar.

...”

De tussenkomen partij stelt:

“ ...

Het standpunt van de verzoekende partijen kan niet bijgetreden worden. Het is immers zo dat er ter zake, onbetwist, geen wijzigingen aan de plannen zijn gebeurd.

De plannen zoals zij zijn ingediend zijn ook vergund.

Het enige probleem was dat er geen hoogtemaat was vermeld bij de sleufsilos en de carport.

De verzoekende partijen hebben in het openbaar onderzoek op dit manco gewezen.

Er is ter zake duidelijkheid gekomen. Ook de verzoekende partijen werden expliciet van de maataanduidingen op de hoogte gebracht. Met name is er een sleufhoogte van 1,2 m en een carportheogte van 4 m.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat, mocht de maatvoering op de plannen gestaan hebben, zij een ander bezwaar zouden hebben kunnen voeren dan dat zij nu hebben gevoerd. De vraag stelt zich dan ook naar het belang van dit middel.

Wat er ook van zij, zelfs al mocht er per impossibile sprake zijn van een planaanpassing, quod non, dan faalt het middel tegen de achtergrond van artikel 4.3.1 §1 VCRO.

Het is immers de vergunningverlenende overheid zelfs toegelaten om een bescheiden aanpassing aan de plannen door te voeren als dit de goede ruimtelijke ordening ten goede komt.

De planaanpassing is mogelijk onder de volgende voorwaarden:

...

Welnu, als de verduidelijking ter zake als een planaanpassing zou beschouwd worden, dan doet zij in elk geval geen afbreuk aan de bescherming van de mens op het milieu of de goede ruimtelijke ordening. Bovendien komt deze beweerde wijziging tegemoet aan de opmerkingen die de verzoekende partijen zelf tijdens het openbaar onderzoek hebben gemaakt.

Tenslotte brengen de wijzigingen kennelijk de rechten van derden niet in gevaar.

Al evenmin kan beweerd worden dat de vergunningverlenende overheid onzorgvuldig zou zijn geweest omdat met de informatie pas na het sluiten van het openbaar onderzoek werd toegevoegd was rekening gehouden.

Immers, er kan nog eens verwezen worden naar het hoger aangehaalde artikel 4.3.1 VCRO dat precies in de mogelijkheid voorziet om op een beperkte wijze plannen aan te passen. Het gaat hier overigens nog niet eens over een planaanpassing toch over een verduidelijking.

Van onzorgvuldigheid is hier geen sprake.

...”

De eerste verzoekende partij dupliceert:

“ ...

Door geen van de partijen wordt betwist dat het initiële aanvraagdossier gebrekkig was opgesteld, in die zin dat bepaalde hoogtematen niet in het dossier waren aangeduid.

Deze hoogtematen zijn essentieel om de impact van de aanvraag te kunnen beoordelen, te meer nu verzoekende partijen hieromtrent bezwaar hebben ingediend.

Doordat verzoekende partijen ten tijde van het openbaar onderzoek niet op de hoogte waren van deze maten, konden zij weliswaar een formeel bezwaar indienen, maar konden zij de exacte omvang van het probleem niet detecteren.

De hinder van eerste verzoekende partij counteren op basis van later aangeleverde informatie, zonder dat verzoekende partij zelf hierover geen standpunt kon innemen, getuigt niet alleen van een kennelijk onzorgvuldig handelen, maar gaat ook geheel in tegen het principe van het openbaar onderzoek.

Verzoekende partijen benadrukken hierbij dat het loutere feit dat het bezwaar van verzoekende partij verworpen werd op basis van deze aanvullende informatie op zich reeds aantoonde hoe essentieel deze gegevens waren.

Voor de volledigheid verwijzen verzoekende partijen ook naar de overwegingen uit het schorsingsarrest van 6 maart 2018:

...

Het middel is gegrond.

... ”

In haar laatste nota herneemt de verwerende partij haar eerdere uiteenzetting en voegt daaraan toe:

“ ...

Maar zelfs wanneer zou worden aangenomen - zoals in het schorsingsarrest op het eerste gezicht werd aangenomen – dat een verzoeker er belang bij heeft om aan te voeren dat het ontbreken van deze gegevens tot gevolg had dat hij niet met volledige kennis van zaken bezwaar heeft kunnen indienen, zelfs indien het de vergunningverlenende overheid niet heeft belet om met kennis van zaken te oordelen omdat deze gegevens uiteindelijk werden bezorgd door de aanvrager, dan dient in casu te worden vastgesteld, dat de verzoekende partijen geen enkele kritiek uitoefenen op de ontworpen bouwwerken nadat zij kennis hebben gekregen van de hoogte en het materialengebruik van de carport en de 'slieten' die zijn voorzien in de zogenaamde opslagzone. In dit opzicht klagen de verzoekende partijen wel het gemis aan relevante informatie aan, doch zonder dat zij aanvoeren dat - indien zij tijdig kennis hadden gehad van deze informatie - dit tot een bijkomend bezwaar zou hebben geleid. In het licht hiervan missen de verzoekende partijen belang bij het middel en dient het ook om die reden te worden afgewezen.

... ”

De tussenkomende partij voegt niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Het eerste middel komt er op neer dat de eerste verzoekende partij niet met voldoende kennis van zaken een bezwaar heeft kunnen indienen omdat er “essentiële gegevens” ontbraken in het aanvraagdossier, met name de hoogte van de carport en de ‘slieten’ die zijn voorzien in de zogenaamde opslagzone.

2.

Het openbaar onderzoek heeft tot doel, enerzijds, om degenen die bezwaren zouden hebben tegen het aangevraagde de mogelijkheid te bieden hun bezwaren en opmerkingen kenbaar te maken, en anderzijds, om aan de bevoegde overheden de nodige inlichtingen en gegevens te verstrekken opdat zij met kennis van zaken zouden kunnen oordelen. De formaliteit van het openbaar onderzoek is een substantiële pleegvorm.

Opdat een verzoekende partij belang zou hebben bij een middel, is het noodzakelijk doch voldoende dat een vernietiging op basis van dat middel kan bijdragen tot het voordeel dat de verzoekende partij beoogt of, anders gezegd, dat dit middel het door de verzoekende partij geschetste nadeel kan weren. De eerste verzoekende partij heeft belang bij het middel waar zij aanvoert dat het ontbreken van bepaalde gegevens tot gevolg had dat zij niet met volledige kennis van zaken een bezwaar heeft kunnen indienen, zelfs indien het de vergunningverlenende overheid niet heeft belet om met kennis van zaken te oordelen omdat de gegevens uiteindelijk werden bezorgd door de aanvrager.

3.

Het wordt niet betwist dat de betrokken vergunningsaanvraag onderworpen moest worden aan een openbaar onderzoek. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de betrokken vergunningsaanvraag voorwerp heeft uitgemaakt van een openbaar onderzoek, dat werd georganiseerd van 26 september 2016 tot en met 25 oktober 2016.

De verplichting tot het organiseren van een openbaar onderzoek behelst onder meer de verplichting om het dossier van de vergunningsaanvraag ter inzage te leggen van derde belanghebbenden, die kennis moeten kunnen nemen van de stukken die het dossier omvat teneinde inzicht te krijgen in het aangevraagde en op nuttige wijze hun rechten uit te oefenen om bezwaren te formuleren.

Het openbaar onderzoek wordt uitgehold indien de vergunningsaanvraag na het afsluiten van het openbaar onderzoek op essentiële wijze wordt gewijzigd of indien het vergunningsdossier wordt aangevuld met stukken die essentieel zijn voor een volledige en correcte beoordeling van relevante aspecten van goede ruimtelijke ordening zonder dewelke de vergunning niet kan worden verleend.

4.

De partijen betwisten niet dat het ingediende aanvraagdossier en de bijhorende plannen geen gegevens vermeldten over de hoogte van de slieten en de carports. In haar bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek heeft de eerste verzoekende partij uitdrukkelijk gewezen op het ontbreken van die gegevens. Uit de bestreden beslissing blijkt dat er naar aanleiding van dat bezwaar contact werd opgenomen met de aanvrager waaruit is gebleken dat de silosleuven gebouwd worden met betonstenen en een hoogte hebben van 1,2 meter. De carport zal in hout of metaal worden opgericht met een hoogte van 4 meter.

De vaststelling dat de verwerende partij de aanvraag, ondanks ontbrekende vermeldingen, uiteindelijk toch met de vereiste kennis van zaken kon beoordelen, houdt niet in dat dit ook geldt

voor derden tijdens het openbaar onderzoek. Ook derden dienen de aanvraag in het kader van het openbaar onderzoek met de vereiste (volledige) kennis van zaken te kunnen inschatten aan de hand van de ingediende bouwplannen om op een nuttige wijze bezwaar te kunnen indienen.

De verzoekende partij overtuigt waar zij aanvoert dat zij haar inspraakrechten niet ten volle heeft kunnen laten gelden. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de carports en de sleufsilos in de opslagzone worden opgericht aan de zijde van het perceel van de eerste verzoekende partij. De silosleuven worden opgericht met betonstenen en hebben een hoogte van 1,2 meter. De carport zal in hout of metaal worden gebouwd met een hoogte van 4 meter. Er kan niet ernstig betwist worden dat de opslagruimte met carport en sleufsilos een relevant en noodzakelijk te beoordelen aspect van de goede ruimtelijke ordening uitmaakt en voor de eerste verzoekende partij doorslaggevend kan zijn om tot een volledige en correcte inschatting te komen over de mogelijke weerslag en te verwachten hinderaspecten van het geplande project.

De verwerende partij argumenteert meermaals dat het aanvraagdossier voldoende informatie bevatte voor derden om de aanvraag te onderzoeken en dat de latere verduidelijkingen slechts een herhaling dan wel verduidelijking van reeds beschikbare informatie betrof. De verwerende partij toont niet aan dat de hoogte van zowel de carports als de sleufsilos reeds werd aangegeven of kon afgeleid worden uit het aanvraagdossier en toont derhalve niet aan dat de latere bijkomende informatie van de vergunningsaanvrager slechts betrekking zou hebben op een herhaling van reeds beschikbare informatie. Het staat zelfs buiten betwisting dat de exacte hoogte van de sleufsilos en de carport pas kenbaar was na bijkomende informatie van de aanvrager van de vergunning.

Het eerste middel is gegrond in de mate dat de verzoekende partijen aanvoeren dat de concrete afmetingen van de carport en de sleufsilos ontbraken in het aanvraagdossier en bijgevolg geen deel hebben uitgemaakt van het openbaar onderzoek, hetgeen inhoudt dat het aangevraagde het voorwerp zal moeten uitmaken van een nieuw openbaar onderzoek.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In het tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

Het Agentschap Natuur en Bos heeft op 17 oktober 2016 een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. In het advies wordt als voorwaarde opgelegd dat de parking en de opslagzone aan de kant van de weg moet worden voorzien en het bos op de noodzijde van het perceel moet worden aangeplant.

Concreet zou het naleven van deze voorwaarde tot gevolg hebben dat dat de parking niet aan de woningen van verzoekende partijen zou grenzen, maar dat een bos zou worden aangeplant ter hoogte van hun woningen.

Verwerende partij weerlegt dit voorwaardelijk advies door te stellen dat de parking net gekoppeld wordt aan de bestaande bebouwing, dat het niet logisch zou zijn de parkeerplaatsen verder te plaatsen van de hoeve en ook vanuit het oogpunt van personen met een beperking ook niet aangewezen is.

Verzoekende partijen stellen vast dat deze redenering niet opgaat, en dit om volgende redenen:

- *de koppeling met de bestaande bebouwing zou eveneens perfect mogelijk zijn, zelfs niet beter aansluiten indien de parking aangelegd werd, zoals door het Agentschap Natuur en Bos geadviseerd. Verzoekende partij verklaart zich nader.*

In de thans vergunde context sluit de parking enkel aan bij de woning van verzoekende partij en mogelijk bij 4 woningen van de Hemelhofweg (waaronder die van tweede en derde verzoekende partijen). In het geval de voorwaarde van het Agentschap Natuur en Bos werd nageleefd, zou de parking aangesloten hebben bij de bestaande weg Bergelen, de woningen aan de overzijde van Bergelen, alsook de woningen van Hemelhofweg. Ook naar hinder toe zou dit beter geweest zijn.

In de huidige toestand wordt de overgang van de straat naar het parkgebied onderbroken door de nieuw aan te leggen parking e.d.

- *de afstand van de parking tot de hoeve betreft evenmin een redelijke verantwoording. De bezoekers van het domein komen om te wandelen en te genieten van het domein. Zij weten dat zij hun wagen dienen achter te laten. De afstand die zij zouden moeten afleggen tot het punt van de ingang van het domein is maximaal 250 meter (stuk 6). Het is dan ook niet correct om te stellen dat het niet logisch is om de parking verder van de hoeve te verplaatsen. De z gezegde korte afstand weegt niet redelijkerwijs op tegen de door het Agentschap Natuur en Bos boogde harmonie en de door verzoekende partij gevreesde overlast.*
- *de laatste opgegeven reden om het advies niet te volgen, betreft de parkeerplaatsen voor personen met een beperking. Evenwel is deze verantwoording tegenstrijdig aan het feit dat mindervaliden langs de Hemelhofweg de hoeve kunnen bereiken. Er wordt immers in de vergunning uitdrukkelijk aangegeven dat de slagboom kan geopend worden voor mindervaliden. De bestreden beslissing luidt als volgt op pag. 9:*

'De slagboom zal eveneens geopend kunnen worden vanuit de hoeve, zodat mindervaliden die de hoeve willen bereiken, zich kunnen aanmelden via de intercom en ook op de parking bij de hoeve kunnen parkeren.'

Het gaat zodoende niet op om de parkeerplaatsen op de thans voorziene locatie in te planten en het advies van het Agentschap Natuur en Bos te weerleggen op grond van de bereikbaarheid voor personen met een beperking, terwijl elders in de vergunningsbeslissing een perfect alternatief wordt aangeboden, nl. parkeerplaatsen aan de hoeve zelf.

Uit hogervermelde redenen blijkt afdoende dat verwerende partij er niet in slaagt om het advies op redelijke en correcte wijze te weerleggen.

Verzoekende partijen zijn zich maar al te goed bewust dat uw Raad zich niet kan uitspreken over de opportuniteit van de aanvraag. Echter kan uw Raad wel nagaan of de motivering van verwerende partij redelijk is en in verhouding staat met het doorbreken van de harmonie tussen het aan te planten bos en het parkgebied (hetgeen het Agentschap Natuur en Bos beoogt). Dit is niet het geval. Uit hetgeen hierboven werd gesteld, blijkt dat de vergunningverlenende overheid een kennelijk onredelijk beslissing heeft genomen door af te wijken van een door het Agentschap Natuur en Bos voorgestelde voorwaarde.

Daarenboven had het naleven van het advies van het Agentschap Natuur en Bos tevens ertoe kunnen leiden dat tegemoet gekomen werd aan de bezwaren van verzoekende partijen (zie verder). Uw Raad zal vaststellen dat dit niet het geval is.

Het is dan ook kennelijk onzorgvuldig om als vergunningverlenende overheid een verplicht op te vragen advies naast zich neer te leggen op grond van ontoereikende motieven.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Ten onrechte stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing geen toereikende motieven zou bevatten om af te wijken van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. De bestreden beslissing vermeldt op dat vlak:

“De inplanting van de parking in voorliggende aanvraag is net gekoppeld met de bestaande bebouwing en in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve, waarvoor deze parking aangelegd wordt. Het zou niet logisch zijn om deze parkeerplaatsen nog verder van deze hoeve te verplaatsen.

De parkeerplaatsen voor mensen met een beperking worden voorzien in de bestaande parking in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve.”

Aan die verantwoording om af te wijken van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, wordt helemaal geen afbreuk gedaan door de stelling van de verzoekende partijen dat een koppeling met de bebouwing eveneens mogelijk zou zijn bij de woningen aan de overkant van de bestaande weg Bergelen en met de woningen aan de Hemelhoefweg.

Ook de stelling van de verzoekende partijen dat de bezoekers van het domein er komen om te wandelen en te genieten van het domein, doet helemaal geen afbreuk aan de overweging uit de bestreden beslissing dat het niet logisch zou zijn om de parkeerplaatsen die voor de Bergelen hoeve worden aangelegd nog verder van deze hoeve te verplaatsen.

Tot slot lijkt het op een misverstand te berusten dat de verzoekende partijen menen dat de bestreden beslissing een tegenstrijdige redenering zou bevatten inzake personen met een beperking. De bestreden beslissing overweegt dat “De parkeerplaatsen voor mensen met een beperking worden voorzien in de bestaande parking in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve”. Verder, in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, verduidelijkt de bestreden beslissing ook nog: “(...) De slagboom zal eveneens geopend kunnen worden vanuit de hoeve, zodat mindervaliden die de hoeve willen bereiken, zich kunnen aanmelden via de intercom en ook op de parking bij de hoeve kunnen parkeren. (...)”.

De verwerende partij kan niet eens inzien welke tegenstrijdigheid er zou kunnen zijn tussen die aan mindervaliden geboden mogelijkheid, en de overweging ter inplanting van de parking in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve, waarvoor de parking precies wordt aangelegd.

Er is helemaal geen sprake van enige onzorgvuldigheid in het kader van de weerlegging van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. ”

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

De vergunningverlenende overheid heeft terecht de suggestie om de plannen te wijzigen niet gevolgd. De vergunningverlenende overheid beschikt daarvoor, zoals de partijen overigens zelf aangeven, over een discretionaire bevoegdheid. Uw Raad kan niet in de plaats treden van de vergunningverlenende overheid wat betreft de beoordeling van de opportuniteit van de aanvraag.

Anders dan de verzoekende partijen beweren was de argumentatie van de vergunningverlenende overheid niet onredelijk. Er is voorzien in een goed onderbouwde motivering zodat er zorgvuldig is overwogen waarom de opslagplaats aan de parking best bleef waar ze was ingetekend.

Onder meer de verzoekende partijen zelf klagen van een parkeerdruk die er op dit ogenblik bestaat.

Het is dan ook van belang om zoveel mogelijk parking op de site te voorzien om de wegen in de buurt te ontlasten van de geparkeerde voertuigen van de bezoekers.

Er is een afdoende motivering voorhanden zowel in het bestreden besluit zelf als in het dossier, dat de keuze, om de opslagplaats en de parking te voorzien waar ze is vergund, verantwoordt.”

De verzoekende partijen dupliceren:

“ ...

Verzoekende partijen volharden in hun standpunt. Het Agentschap Natuur en Bos heeft het project in zijn diverse facetten onderzocht en geoordeeld dat de parking anders diende te worden ingepland.

Ondanks de duidelijke bewoordingen achtte verwerende partij het niet nodig om dit in overweging te nemen. De verantwoording hiervoor is geenszins toereikend om een dergelijk helder advies te weerleggen. Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat het advies afgewogen werd ten aanzien van de geplande inrichting.

Rekening houdend met de bezwaren die opgeworpen waren, drong een dergelijk afweging zich zeker op.

Het verweer van verwerende en tussenkomende partijen kan op dit punt niet overtuigen.

Voor de volledigheid verwijzen verzoekende partijen ook naar de overwegingen uit het schorsingsarrest van 6 maart 2018:

...

Het middel is gegrond.

... ”

In haar laatste nota herneemt de verwerende partij haar eerdere uiteenzetting en voegt nog toe:

“ ...

In het schorsingsarrest wordt aangenomen dat de weerlegging van het advies dient te worden afgewogen tegen de finaliteit van het advies van het agentschap Natuur en Bos, met name de zorgplicht voor de natuur. Volgens het schorsingsarrest voldoet de motivering in het bestreden besluit daar op het eerste gezicht niet aan.

Het is evident dat het advies van het agentschap Natuur en Bos is ingegeven vanuit de zorgplicht voor de natuur. Met de bestreden vergunning werden de ruimtelijke behoeften gelijktijdig afgewogen, waarbij rekening werd gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen, waarbij werd gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

De bouwplaats is overigens gelegen in een natuurverwevingsgebied (in overdruk). Het is een natuurverwevingsgebied waarbij de functies natuur & recreatie hoofdfuncties zijn en waarbij deze functies evenwaardig zijn.

In het licht hiervan werd in het bestreden besluit geoordeeld dat de parking gekoppeld is aan de bestaande bebouwing, maar vooral gelegen is in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen hoeve, waarvoor deze parking wordt aangelegd, zodat het niet logisch zou zijn om deze parkeerplaatsen nog verder van de hoeve te verplaatsen, waarbij tevens plaatsen worden voorzien voor mensen met een beperking. M.a.w. in het licht van de gelijktijdige en evenwaardige afweging wordt in het bestreden besluit geoordeeld dat het wenselijk is dat de parking dicht en in de onmiddellijke omgeving van de hoeve wordt aangelegd. Deze beoordeling impliceert dat – anders dan wordt voorgesteld in het advies van het Agentschap Natuur en Bos – op deze plaats geen bos kan worden aangelegd. Wetende dat werd vastgesteld in het bestreden besluit dat in redelijkheid kan worden aangenomen - hetgeen door de verzoekende partij niet wordt betwist- dat het aangevraagde geen aanzienlijke negatieve effecten op het milieu zal teweegbrengen werd hiermee geen onredelijke keuze door de verwerende partij gemaakt bij de beoordeling van de evenwaardige functies van het betrokken bestemmingsgebied. Daarenboven blijkt aldus dat het bestreden besluit op afdoende wijze uiteenzet waarom het advies van het Agentschap Natuur en Bos niet kon worden gevolgd.

...

De tussenkomenende partij voegt niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen betwisten in het tweede middel de motieven in de bestreden beslissing om af te wijken van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. De verzoekende partijen voeren aan de bestreden beslissing op dat punt kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het aangevraagde gelegen is in een zone die werd aangeduid als IVON-gebied 'Natuurverwevingsgebied Bergelen'. In het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 17 oktober 2016 wordt gesteld dat het advies wordt verleend op grond van artikel 26 bis, §2 van het Natuurdecreet. Het advies is gunstig mits het naleven van de volgende voorwaarde: "Parking en opslagzone voorzien aan de kant van de weg en het bos aanplanten op de noordzijde van het perceel". Zoals blijkt uit het advies, aangehaald in de feitenuiteenzetting, heeft de voorwaarde tot doel om de groene bestemming minder te versnipperen en bovendien "sluit het nieuwe bosje dan aan bij het bestaande bos, wat in een waardevollere situatie resulteert".

3.

Wanneer er door het vergunningverlenend bestuursorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan in de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd aangaande een relevant en te beoordelen aspect, geldt in principe dat het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger dient te motiveren.

De Raad kan zijn beoordeling niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. Hij kan in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht wel nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing dient derhalve rekening gehouden te worden met de redenen die omschreven zijn in het vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken.

4.

Het wordt niet betwist dat de verwerende partij kon afwijken van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. Een vergunningverlenende overheid kan op grond van in feite en in rechte aanvaardbare motieven van een advies afwijken, waarbij ze echter aandacht dient te besteden aan de eigen finaliteit van het advies.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij met betrekking tot de voorwaarde in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dat de inplanting van de parking net werd gekoppeld met de bestaande bebouwing en in de onmiddellijke omgeving van de Bergelen Hoeve, waarvoor de parking wordt aangelegd. Het zou volgens de verwerende partij niet logisch zijn om de parkeerplaatsen nog verder van de hoeve te verplaatsen.

Uit deze overwegingen blijkt wel volgens welke logica gekozen werd voor de voorziene inplanting van de parking, doch niet dat daarbij rekening werd gehouden met de aspecten die door het Agentschap voor Natuur en Bos onder de aandacht van de verwerende partij zijn gebracht, met name de versnippering van het groengebied en een meer waardevolle situatie door het nieuwe bosje aan te sluiten bij het bestaande bos.

Er blijkt derhalve niet dat de verwerende partij op een zorgvuldige wijze aandacht heeft besteed aan het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

De verzoekende partijen vragen de kosten, met in begrip van de basisrechtsplegingsvergoeding ten laste te leggen van de verwerende partij.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Het decreet van 9 december 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de Vlaamse bestuursrechtcolleges betreft, voert onder de daarin gestelde voorwaarden de mogelijkheid in om een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen. Uit artikel 22 van het decreet van 9 december 2016 volgt dat voor vorderingen die werden ingesteld vóór de inwerkingtreding van het decreet van 9 december 2016, het niet mogelijk is om een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen. Het decreet van 9 december 2016 is in werking getreden op 24 april 2017.

Het beroep werd ingesteld op 20 maart 2017 en dus voor de inwerkingtreding van het decreet van 9 december 2016. Er kan derhalve geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de provincie West-Vlaanderen is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 26 januari 2017, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een domeinparking, opslagzone en dreef op de percelen gelegen te 8500 Wevelgem, Hemelhofweg z.n., met als kadastrale omschrijving Wevelgem, 3de afdeling, sectie D, nrs. 200P, 211L, 214B, 221, 241C, 243E en 245A.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 6 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 825 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 oktober 2018 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ